

EL FLUVIA

Les aigues que caigueren
del cel l'estiu passat,
no totes se perderen,
maleit fruit han donat.
Aquelles que baixaren
airades riu avall,
les planes devastaren,
els boscos y la vall.
Arreu ont s'enfiltraren
deixaren greu dolor;
arreu allà ont passaren
deixaren gran tristor.
El riu de nostre poble,
el nostre riu *Fluviá*,
que sempre ne fou noble,
miserable's torná.
No content d'escampar
arreu la pó y la mort,
un fill fa poc portá
que l'odi es son amor.
Un mes fa que parí,
traient de ses entranyes
un fill, que son verí
escampa arreu ab manyes.
Vol llibertat y ens *lliga*.
Vol amor y ell odi té.
Vol també que arreu se diga
que es del mal el davanter.
Vol convertir y denigra.
Vol cultura y perverteix.
Vol també que tothom diga
que son brí el poble estergeix.
Vol allunyar d'un casal
al menut jovent del poble.
Vol que arreu soni ben alt
que'l seu cor res té de noble.
Vol matar a una revista
que pregon a un gran ideal.
Vol que arreu salti a la vista
que son odi es molt brutal.
Vol sembrar en nostra vila
vil planter, quin fruit es guerra.
Vol que no visqui tranquila
la gent de la nostra terra.
Vol, ab la cara tapada,
moure lluita fraticida.
Vol que's digni ab veu templada
que sa idea es envilida.
Vol esser de Catalunya
y mou brega als catalans.
Vol que's vegi de ben llunya
l'enveja que té als germans.

* * *

D'aigua bruta s'amamanta,
d'aigua bruta que, felosa,
ben felosa y amarganta,
ne passa sa gorja odiosa.
L'enveja, l'odi y el fel,
tan sols nien dintre seu.
Maleit crec n'es del cel.
Maleit crec n'es de Deu.
No té en son cor ni en son pit
un pensament d'honradés,
encar que n'es dirigit
per un jove molt *cortés*.
Quan ¡pobret! y foll sedeja,

son director l'alimenta,
puix que aquest sempre *babeja*
baba de fel, molt dolenta.

.....
Crec que an a qui em refereixo
el dirho no es precisat;
que es un riu que compadeixo...
Penso queda ja explicat.

PAU CHABICA

SOBRE EN T., TOU, TONTO
d'«El Fluviá»

Ficseuvos ab l'elefant de ca'n Pi-pí, ninot xerraire, quan parla de cultura y de política; ficseuvoshi, que val la pena de veure com ganyoteja, l'escanyolit, embestint als diables de *Revista Olotina*.

Mes, ¡oh tros de cóniem, esquifit y brut!, ¡a qué convides? ¡A que pugem al carro que menes? No estem per convits a comedia tanta, que l'art de fer riuere no resulta sota les *teules*.

¡Oh Tou, ab lluna a la clepsal! ¡Qué es aixó de pau y cultura? ¡Un bullit? ¡Una olla? No pas altra cosa pots entendre, actual cuiner de *Ca'n Xeixanta*, rentaplats de l'*Hotel Gli Sacristani*.

Y de *Sacristani* apropósit: ¡a qué, enfarfegat, parles de catòlics? ¡Te coneixem, herbeta: ets la maraduix! Com *El Fluviá*, no tens pares que't defensin; ni el nom que tens goses publicar, perquè les calses no poden defensarte desde que t'emprovares la *pessa llarga*.

¡Y pera ensajar fortuna la poma de la religió'ns ofereixes? ¡Pobre Tonto! ¡Que no ho sabs que no es pera nosaltres mastegarla la poma aquesta?

¡Y els parles d'un frare an els de la *Revista*? ¡Pobre frare! ¡No'ns parlis de frares! A Olot són comptats els que no són frares. Aixó es la moda... obligada. Mes jo podria dirte del frare que mentes, que el bon home va ficarse *llavors* en camises d'onze varres, que de poc més en altra camisa se li hauria tornat. Ell no tenia malícia, no tenia la teva, senyor fabricant de llangonisses, que, *viu* com ets, ab tes gires vermelles y esguart de conquistaire... esperitual, te surts de tot compromís.

En quant a *llibertat y cultura*—la teva, en llenguatge revolucionari,—la menes ben turca la comparansa. ¡Li busques un gep a la llibertat revolucionaria? No li busquis, no, que tractantse de *geps* no hi ha com el teu. ¡Se vol gep més gep, gep més fenomenal, que'l que has *cotut* a les espatlles de la *pietat* que professes? ¡Ai, trampes; no val a dir *veritats*.

Peró alló de les eleccions y del bon paper de l'esquerra sí que ho *xafes* bé... perquè la *mentida* t'ha escapat. ¡Perqué *dissimular*, *hombra*? No't confessis ab indirectes; quan menos fes com aquell gitano:

—Pare, vaig afanar un ronsal... ja sortirà l'ase...—

Com sortiras tu un altre dia, ab les gires vermelles, tes amistats entreombres y tes *gestes* d'aixerit y *gallardo*.

Amic Tou, adeu; ¡que a plena via t'esperen barretades!

TATANET